

tasjen ogsaa en Slags Kompensation for en Del af den Toldnedgang, vi lade blive staaende ukompenseret. Men naar vi nu se tilbage paa, hvorledes vi have behandlet Toldloven i de 18—20 Aar, vi have behandlet den under det ærede dygtige Medlem fra Holbæk Amts 3dje Valgtreds (Tauber: Sæg takker meget!) — — — ja, jeg anser ham for en meget dygtig Toldmand, da har det viist sig, at hverken han eller vi andre have været tilstrækkelig fremsynede til at se, hvor stor Nedgang vor Førdring om ukompenseret Nedgang af Størrelse som Krigsstatten vilde møde. Havde vi set det og taget Forvaring derimod i Tide, saa havde vi været heldigere stillede med hele vor Toldlovrevision end nu. Dersom vi den Gang stadig ved partiel Revision vare komne til en passende Nedgang, men samtidig havde faaet flyttet Krigstoldstøttens Beløb fra Forbrugsartikler over paa Lüksusartikler, saa vilde vi ikke have staaet nu gennem disse 20 Aar og og svaaret en Krigsstøtt af vore nødvendige Forbrugsartikler, saa vilde den være kommet til at hvile paa Lüksusartiklerne. Nu er det Spørgsmaalet: Skulle vi nu ikke finde det mere rigtigt at komme til en Forandring af denne Taktik, da det har viist sig, at det ingenlunde er et heldigt Resultat; eller skulle vi blive ved den Taktik og sige: Vi ville selv af vore vigtigste Forbrugsartikler blive ved at udrede Krigsstøtt, vi ville ingen Toldrevision have, for vi kunne saa den fulde ukompenserede Nedgang i Forhold til Krigsstøtt? Da er det, at Forslagsstillerne mene, at det er bedre at tage en partiel Toldrevision med en passende Nedgang efter Beløbet og med en passende Omfordeling af de forskellige Positioner; saa at de komme til at ligge paa de Lüksusgenstande, som kunne bære dem, altsaa paa de Klasser af Befolkningen, som kunne bære dem, medens de virkelige Forbrugsartikler blive billigere for os alle, fra de højere Samfundslag ned til de nederste. De Herrer ville se, at det ikke har været vor Agt at opgive Nedgangen, og det vil visnok vise sig under den videre gaaende Forhandling, at det heller ikke er Lovforslagets Tanke og vil ikke blive Følgen deraf. Naar man paa den anden Side har bebrejdet os, at vi ved at komme med dette Lovforslag skulde være gaaede Ministeriets Vrind, tror jeg rigtigt, at denne Bebrejdelse er kommen meget paa urette Sted. Jeg har ikke i Sinde at gaa Vrind for Ministeriets Toldpolitikk. Den er jo, som enhver veed, Protektionspolitikk, og den har jeg slet ikke i Sinde at gaa Vrind for, og jeg tror heller ikke, at man med god Føje skal bestrykke mig for nogen-

finde at have gaaet Ministeriets Vrind. Der er dog ogsaa. forekommer det mig, en saa himmelvid Forskel mellem det Lovforslag, Ministeriet kom med i Fjor, og det, der her foreligger, at de slet ikke ere til at sammenligne. Det Lovforslag, der bødes os i Fjor, var jo ikke et Lovforslag blot paa en halv Snes Millioner indirekte Skatter, som den ærede foregaaende Taler (H. Holm) mente; nej, efter min Opfattelse var det et Forslag, som gik ud paa intet mindre end 16½ Million Kr. nye indirekte Skatter. Der var jo nok beregnet nogen Nedgang i Forbruget, en problematisk Nedgang i Forbruget, men jeg tror ikke, der vilde blive den Nedgang. Jeg tror heller ikke, der f. Eks. vil blive Nedgang i Forbruget af Ol; det kan være, at der bliver sat en Grændse for Forbruget, men ikke en større Nedgang. Jeg paaregnede imidlertid ikke i Fjor nogen Nedgang i Forbruget, hverken af Ol eller Brændevin, ved det Lovforslag, som Ministeriet fremkom med, og naar man ikke gør det, bliver det 16½ Million Kr. nye indirekte Skatter. Der var saa stillet i Udsigt nogle Rettelser paa Toldloven, men hvilke, havde vi ikke forhandlet om, og vidste heller ikke, hvilke disse vilde blive, og selvfølgelig var der ingen Grund for os til at gaa hen og forhandle en saadan Skattelov, før vi vare paa det Rene med, hvorledes den skulde virke overfor selve Toldlovbehandlingen. Og ligesaa forholder det sig med det Løfte, der var givet Kommunerne; det Tilskud, de skulde have af den nye Skat, forandrer ikke Karakteren af Bestatningen; den bliver lige fuldt 16½ Million Kr. Jeg siger, der er en himmelvid Forskel paa det Lovforslag og det foreliggende, i hvilket vi sige, at vi ville give 6 Mill. Kr. paa en Artikel, som vi nærmest betragte som en Lüksusartikel, i alt Fald ikke som en almindelig Forbrugsartikel, for at saa 6½ Million Kroners Nedgang i Skatten paa et af vore aller vigtigste Næringsmidler. Jeg siger, denne Sammenligning kan ikke holde; vi ere ikke gaaede Ministeriets Vrind ved at bringe et Forslag frem af en Karakter, der staaer i saa stor Modsetning til det, der i Fjor var bragt frem fra den Side; men jeg tror heller ikke, Ørtingen var alvorlig ment fra det ærede Medlems Side — det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds (Hørup), som fremkom med den — og jeg tror heller ikke, at han har i Sinde at sigte mig eller nogen anden for at gaa Ministeriets Vrind, i alt Fald vilde det klæde ham daarligt. Han veed dog, at han selv har været en af dem, der har været sat paa det sorte Brædt for at gaa den Slags